

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty:		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMNA 15 I. P.	CENA NUMERU	Ceny ogłoszeń:
We Lwowie bez dostarczenia do domu	mies. zł. 2.—, kwart. 6.— z dostawą do domu				
Konto PKO Lwów № 504.044.		Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.		Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	

Manifestacja Lwowa.

W dniu jutrzejszym zmanifestuje Lwów swe głębokie współczucie dla gnębionych za Olzą rodaków, swój podziw dla ich wytrwałości i patriotyzmu, swe oburzenie dla tych, którzy w swej małoduszności i szowinistycznym zaślepieniu nie wahali się obciążyć sumienia krzywdą braterskiego im ludu i wreszcie swą solidarność narodową z prześladowanymi.

W chwili, gdy Polska krwawiła się w walce o Małopolskę wschodnią, gdy nad młodem, niezorganizowanym państwem zawisła chmura bolszewickiej burzy, wówczas to Czesi wbili nam ów przysłowiowy „nóż w plecy“, łamiąc zdradziecko umowę, zawartą między reprezentacją ludności polskiej i przedstawicielstwem czeskim, mocą której zobowiązano się do zachowania na Śląsku zaolzańskim spokoju aż do chwili, gdy oba państwa załatwią się z bardziej piękąciami i zasadniczymi zagadnieniami.

Ale drogą opłaciliśmy nieostrożną wiarę w czeską dobrą wolę. Czesi skorzystali z naszej ciężkiej sytuacji, podstępnie zagarnęli Śląsk i odrazu nastawili swą politykę na wrogi do Polski stosunek. Rada Ambasadorów nie uznała za wskazane trudzić się dochodzeniem prawdy i naszej słuszności, ale pochopną decyzją z dnia 28 lipca 1920 oddała większą i bogatszą część Śląska Cieszyńskiego Czechosłowacji. U bram Warszawy stała wówczas nawała bolszewicka. Cóż mieliśmy robić? Przyjęliśmy decyzję Rady Ambasadorów.

Ale sądziliśmy, że po zagarnięciu tego kraju dadzą Czesi tej braterskiej ludności polskiej, która mieszka na tamtej ziemi z dziada pradziada, która osierwanem od Macierzy okupiła interesy gospodarcze republiki czeskosłowackiej, należne jej prawa. A tymczasem Polacy cierpią na tej ziemi swych ojców ucisk, który przerasta represje carów i landratów pruskich z czasów naszej niewoli. Ludność polska nie jest pewna dnia ani godziny. W dzień wyrzuca się ją z pracy, w nocy obstawia jej domy żandarmerja czeska, wywożąc aresztowanych niewiedzieć za co do więzień, w których maltretuje się ją w sposób barbarzyński. Stan szkolnictwa polskiego na Śląsku czeskim jest rozpaczliwy. Polacy są upośledzeni w każdej dziedzinie życia i szycanowani na każdym kroku. Ponosząc wielkie ciężary a nie mając żadnych praw, stali się obywatelami trzeciego rzędu. Więzienia czeskie pełne są patriotów polskich. Dzieci polskie zmusza się różnymi sposobami do chodzenia do czeskich szkół. Jest to kłószmarny powrót tragicznych momentów z dziejów naszych. Ostatnio Śląsk za kordonem czeskim pełen jest żandarmów, którzy trapią polską ludność dniami i nocą, przeprowadzając dochodzenia, śledztwa, rewizje i aresztowania. Nad ziemią polską z tamtej strony Olzy zawisła z mora stanu wyjątkowego i wyszukanych szycan.

Przez piętnaście lat spokojnie patrzyliśmy na tragedję naszych zaolzańskich braci. Przez piętnaście lat niejednokrotnie ostrzegaliśmy czynniki czeskie przed skutkami takiej polityki. Ostrzegaliśmy, że metody, stosowane wobec ludności polskiej na Śląsku, przebiorą kiedyś miarę i w Narodzie polskim zrodzi się żywiołowa reakcja. I istotnie, dziś miara cierpliwości została wyczerpana. Poprzez całą Polskę przelewa się fala manifestacyjnych protestów. Struna została przeciągnięta. Grozi jej każdej chwili zerwanie. Czy Czesi wciąż jeszcze tego nie doceniają?

Zapowiedź ofensywy włoskiej na Makalle.

Paryż, 19 X. (PAT) Według informacji, napływających ze wszystkich źródeł, należy się spodziewać na froncie północnym rozwoju ofensywy włoskiej w kierunku Makalle. Na teren operacji przybył szef sztabu generalnego włoskiego marszałek Badoglio.

Lotnicy włoscy bombardowali Makalle, przyczem Abisyńczycy ponieśli straty. Wojska włoskie posuwają się naprzód doliną rzeki Sulla. Straże przed nie wojsk włoskich dotarły podobno do Adanieso, w odległości 30 km. na północno-wschód od Makalle. Zgodnie z rozkazem cesarza wojska rasa Seyuma cofają się, tocząc potyczki z Włochami, którzy ponieśli w tych walkach pewne straty. Dotychczas niewiadomo, czy Abisyńczycy będą bronić Makalle, czy też stosując dalej dotychczasową taktykę wycofają się z miasta bez bitwy. W każdym razie należy stwierdzić, że kampanja na południe od Makalle będzie dla Włochów bardzo ciężka ze względu na komunikację. Wojska włoskie na tym terenie nie przystąpią do akcji bez usprzedniego dłuższego przygotowania.

Na froncie południowym armja włoska jest w dalszym ciągu unieruchomiona

na wskutek trwających w całej prowincji Ogaden ulewnych deszczów.

Poza bezpośrednim terenem działań wojennych odbywa się w dalszym ciągu koncentracja sił zbrojnych abisyńskich. Ras Kassa, według informacji z Addis Abeby, połączył się już z wojskami rasa Seyuma. Do Addis Abeby nadchodzą w ostatnich dniach liczne transporty broni i amunicji.

O sytuacji w okupowanej części Abisynji źródła włoskie donoszą, że mnożą się tam akty uległości miejscowych mieszkańców wobec władz włoskich.

Według wiadomości ze źródeł włoskich, w tych dniach należy oczekiwać wznowienia włoskiej ofensywy na froncie pod Aduą.

Korespondenci pism francuskich z Asmary stwierdzają, że główną przeszkodą, jaką napotykają Włosi, jest charakter terenu. Walki toczą się w miejscowości, gdzie poziom bezustannie się zmienia. Wojska z wysokości 2.700 mtr. muszą schodzić do poziomu 1.600 mtr., by znowu wspinać się na 2.400 lub 2.500 mtr. do góry. Powoduje to wielkie zmęczenie ze względu na zmiany ciśnienia atmosferycznego, tembardziej, iż

drogi pobudowane naprędce są bardzo męczące, częstokroć przebiegają nad brzegiem przepaści i pokryte są pyłem, który pali oczy i dostaje się do ust i nosa. Jedną z przyczyn powolnego postępowania Włochów jest również wielka śmiertelność wśród zwierząt pociągowych. Naoczni świadkowie odzywają się z wielkim uznaniem o włoskich Askarisach.

Pierwszy incydent brytyjsko-włoski.

Berlin, 19 X. (PAT) Z Rzymu donoszą: Według informacji „Azione Coloniale“ w Port Sudan na morzu Czerwonym wydarzył się pierwszy incydent włosko-angielski. Parowiec włoski „Marta“, znajdujący się w drodze z Tarranto do Massaua, miał zostać zatrzymany na morzu Czerwonym przez kontrtorpedowiec brytyjski i poddany rewizji. Włoskie koła widzą w tym kroku marynarki brytyjskiej zapowiedź dalszych planów angielskich wobec statków włoskich.

Polski lot do Australji.

Warszawa, 19 X. (PAT) Wczoraj przyleciał z Poznania do Warszawy major Karpiński na samolocie „Lublin 13“, na którym ma odbyć zapowiadany od dłuższego czasu wielki raid do Australji. Trasa lotu została już ustalona i będzie szła przez Małą Azję i Indochiny.

Mjr. Karpiński wystartuje z lotniska wojskowego na Okęciu w najbliższych dniach. Termin odlotu jest uzależniony od warunków atmosferycznych na trasie. Samolot, na którym ma odbyć lot mjr. Karpiński, jest aparatem seryjnym fabryki lubelskiej, zaopatrzonym w motor wyrobny polskich zakładów Skody. Samolot jest dwumiejscowy. Można na nim zabrać zapas benzyny na 20 godzin lotu. Samolot ten wypróbowany jest przez płk. Stachonia, który odbył na nim lot do Londynu.

Mjr. Karpiński po przylocie do Warszawy załatwił szereg formalności, związanych z lotem. W tym czasie aparat został jeszcze raz poddany dokładnemu przeglądowi w porcie na Okęciu i zaopatrzony w paliwo.

POLSKIE GIMNAZJUM W RACIBORZU.

Opole, 19 X. (PAT) Władze niemieckie w dniu 14 października br. zezwoliły na budowę polskiego gimnazjum żeńskiego w Raciborzu na Śląsku Opolskim.

POŻAR PAROWCA WŁOSKIEGO.

Kair, 19 X. (PAT) Pożar na pokładzie parowca włoskiego „Ausonia“ wybuchł o godz. 9 rano w chwili dokonywania formalności sanitarnych przed wejściem do portu. W hali maszyn nastąpiły dwie eksplozje, spowodowane wybuchem kotła, co wywołało niebywałą panikę wśród pasażerów. Brytyjskie okręty wojenne, które stały w porcie, pospieszyły niezwłocznie z pomocą. Wszystkich pasażerów w liczbie 31, podobnie jak i całą załogę 250 osób uratowano. Z powodu eksplozji zabitych zostało 7 marynarzy. Parowca „Ausonia“ nie udało się uratować.

Otwarcie sesji nadzwyczajnej Sejmu i Senatu.

Warszawa, 19 X. (PAT) P. Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 18 października otworzył sesję nadzwyczajną Sejmu i Senatu dla załatwienia

projektu ustawy o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów.

O co oskarżają Czesi harcerza Delonga?

Mor. Ostrawa, 19 X. (PAT) Urząd prokuratorski doręczył wreszcie więzionemu przez wiele tygodni harcerzowi polskiemu Janowi Delongowi akt oskarżenia, który zarzuca podśladnemu, iż:

1) połączył się z organizacjami Lejgjon młodych, Związek niepodległościowców Śląska, Związek legionistów polskich i Związek powstańców śląskich celem spisku przeciw republice;

2) czynem z dnia 28 lipca 1935 r. (manifestacja w polskim Cieszynie przeciwko prześladowaniom Polaków na Śląsku nad Olzą) spowodował zagrożenie życia, zdrowia i bezpieczeństwa ludzi i cudzego mienia;

przez co dopuścił się przestępstwa przygotowania spisku przeciwko republice według art. 2 ustawy o ochronie republiki i przestępstwa gwałtu publicznego w okolicznościach szczególnie niebezpiecznych.

Na rozprawę, która ma się odbyć przed trybunałem sądu okręgowego w Mor. Ostrawie, powołanych ma być jako świadków oskarżenia 10 czeskich żandarmów, konfidentów policyjnych i strażników granicznych.

A lud polski, gnębiony przez Czechów, jest bardzo hartowny i nic go nie zmoże. Przetrwają wszystko, jak my przetrwaliśmy stuletni ucisk zaborców i z walki z czeską przemocą wyjdzie zwycięski. Przy nim bowiem, przy drogim ludzie śląskim, jest dziś cały Naród polski.

I to właśnie stwierdzi jutro Lwów!
Allan.

Odprężenie na Morzu Śródziemnym

Odpowiedź Francji na zapytanie brytyjskie.

Londyn, 19 X. (PAT) Ag. Reutersa donosi z Paryża: Ambasador W. Brytanji Clerk otrzymał wczoraj wieczorem odpowiedź Francji na zapytanie W. Brytanji. Odpowiedź ta brzmi, iż Francja gotowa jest wykonać swe zobowiązania, wypływające z par. 3 artykułu 16 paktu Ligi Narodów.

(Przyp. Red.: Par. 3 art. 16-go paktu mówi o wzajemnym poparciu, które obowiązani są udzielać sobie członkowie Ligi Narodów dla przeprowadzenia sankcji finansowych i gospodarczych, o poparciu w akcji przeciw rządzeniom, które państwo łamiące pakt może zastosować do członka Ligi, a wreszcie o dopuszczeniu przemarszu sił zbrojnych, biorących udział w akcji wspólnej, podjętej dla zapewnienia wykonania paktu Ligi Narodów.)

Londyn, 19 X. (PAT) Ag. Reutersa donosi: Wiadomość o tem, że Laval dał potakującą odpowiedź na zapytanie brytyjskie, została przyjęta w Londynie z wielką satysfakcją. Obecnie, gdy ta odpowiedź nadeszła, warunek wstępny dla odprężenia na morzu Śródziemnym został spełniony. Wobec poparcia floty francuskiej, W. Brytanja, jak sądzi tu, byłaby skłonna do zastanowienia się, czy nie ściągnąć części zmobilizowanej na morzu Śródziemnym floty. W każdym razie, zanim to nastąpi, Włochy musiałyby: 1) odwołać dodatkowo wysłane do Libji wojska, 2) położyć kres atakom prasy włoskiej na W. Brytanję.

Chociaż wykonanie tych dwóch warunków jest możliwe, żadnego porozumienia co do tego między rządami włoskim a brytyjskim jeszcze nie ma.

Rzym, 19 X. (PAT) Wczoraj Mussolini przyjął w pałacu weneckim ambasadora W. Brytanji sir Erika Drummon

da. Rozmowa ta ze zrozumiałych względów wywołała w Rzymie olbrzymie zainteresowanie. W kołach angielskich komentują ją jako doniosłą próbę nawiązania bezpośrednich rozmów włosko-angielskich i przypuszczają, że przedmiotem konferencji była m. in. kwestja pobytu floty brytyjskiej na morzu Śródziemnym oraz koncentracja wojsk włoskich w Libji na pograniczu Egiptu.

Oficjalne oświadczenie Brytanji.

Londyn, 19 X. (PAT) Ag. Reutersa podaje nast. oświadczenie: Wielka Brytanja ani podczas rozmów przedstawi

Co wpłynęło na decyzję Francji.

Paryż, 19 X. (PAT) „Oeuvre“ podaje z Genewy nast. informacje na temat czwartkowych konferencji premjera Laval'a z ambasadorem Anglii p. Clerkiem. W czasie tej rozmowy, która toczyła się w bardzo napiętej atmosferze, amb. Clerk miał jasno oświadczyć premj. Lavalowi, że o ile Francja nie odpowie twierdząco na zapytania, dotyczące zastosowania paktu Ligi Narodów, Anglja zgłosi swe desygnacje w sprawie Locarna. Z drugiej strony w wypadku, gdyby Francja udzieliła swej pomocy przynajmniej w formie przyznania baz morskich Anglii, Anglicy mogliby rozważyć kwestję wycofania kilku okrętów z morza Śródziemnego. W dalszym ciągu „Oeuvre“ twierdzi, że w Paryżu nastąpiła pewna zmiana w nastawieniu w sferach urzędowych. W szczególności na premj. Laval'a

cieli brytyjskich z premierem Laval'em, ani gdziekolwiek nigdy nie poruszała sprawy sankcji wojskowych. Wielka Brytanja nie zamierza zamykać kanału Sueskiego, ani stosować blokady wobec Włoch. Co się tyczy sugestji, że Wielka Brytanja wraz z innymi narodami, należącymi do Ligi Narodów, ma powód do zastosowania art. 16-go, którego paragraf 2-gi przewiduje sankcje wojskowe, — należy stwierdzić, iż Wielka Brytanja zamierza wypełnić swe zobowiązania, wynikające z paktu Ligi, do końca, wraz z innymi narodami, ale żadna inna akcja, poza akcją zbiorową, nie będzie powzięta.

Zadowolenie w Londynie.

Ważną rolę w wywrzecie ogromnego wrażenia na londyńskim społeczeństwie odegrała rozmowa z gen. Weygandem, który zwrócił uwagę na to, jakie konsekwencje odmowa francuska mogłaby pociągnąć w Anglii.

Zwrot, jaki zaszedł w nastawieniu paryskich kół politycznych, jest pozatem wynikiem dwóch czynników: 1) z jednej strony sfery wojskowe, morskie i polityczne zdały sobie sprawę z tego, że Włochy osłabione wojną w Abisynji przez dłuższy czas nie będą mogły odgrywać roli czynnika siły w Europie, 2) z drugiej strony okazuje się, iż nie można obecnie pertraktować z Jugosławją w sprawie układów wojskowych w centrum Europy, nie może być mowy o wzajemności w obecnej sytuacji, wobec czego podróż ks. Pawła do Paryża będzie o wiele mniej owocna, niż to można było przypuszczać.

Zadowolenie w Londynie.

Londyn, 19 X. (PAT) W ręczona wczoraj wieczorem ambasadorowi Clerkowi odpowiedź rządu francuskiego na zapytania brytyjskie wywołała w Londynie naogół zadowolenie.

Nota omawiająca aktualną sytuację i proponująca wycofanie 2-ech pancerników brytyjskich z morza Śródziemnego

ARMJA GRECKA ŚLUBUJE WIerność MONARCHJI.

Ateny, 19 X. (PAT) Min. spraw wojskowych rozesłało okólnik, że dnia 26 bm. odbędzie się złożenie przysięgi przez wszystkich oficerów i szeregowców armji i żandarmerji na wierność przywróconemu ustrojowi monarchistycznemu. Równocześnie na czapkach oficerów i żołnierzy dotychczasowe godła zostaną zastąpione godłami królewskimi.

STRAJK GÓRNIKÓW WALIJSKICH TRWA.

Londyn, 19 X. (PAT) Liczba strajkujących w południowej Walji górników sięga trzydziestu kilku tysięcy.

Uroczystości żałobne ku czci S. p. ministra Pierackiego.

Nowy Sącz, 19 X. (PAT) Dziś rano rozpoczęły się w Nowym Sączu uroczystości żałobne, związane z przeniesieniem trumny ministra spraw wewnętrznych śp. gen. bryg. Br. Pierackiego do mauzoleum na starym cmentarzu.

O godz. 9.30 ks. biskup Lisowski, sufragan tarnowski, odprawił w kaplicy starego cmentarza nabożeństwo żałobne za spokój duszy śp. gen. Pierackiego.

Na uroczystości żałobne przybyli członkowie rządu z p. premierem Kościłkowskim na czele, przedstawiciele wojska i delegacje z całego kraju.

Giełda z dnia 19 października. WARSZAWA — GIEŁDA PIENIĘŻNA.

Dewizy: Belgja 89.30, Berlin 213, Kopenhaga 116.55, Holandia 360.50, Londyn 26.11, N. Jork czeki 5.31 5/8, kabel 5.31 3/4, Paryż 35.01 1/2, Praga 21.99, Sztokholm 134.60, Szwajcaria 173.05, Włochy 43.32, Madryt 72.60. Papiery państwowe: 6 prc. poz. dol. 78.25, 4 prc. poz. dol. 52.75, 7 prc. poz. stabiliz. 61.75. Akcje: Bank Polski 91.50, Starachowice 32.75. Dolar w obrotach prywatnych 5.36.

WŁODZIMIERZ JAMPOLSKI.

Przyglądając się aktorom...

(Dokończenie).

Nietrudno dojść na czem polega ta zaręczona ekskluzywność teatralnego życia. Aktor musi całego siebie oddać na usługi teatrowi. Gra przeciw wszystkim władzom swojego ducha, wszystkimi nerwami, całym swoim fizycznym organizmem. Nie ma w jego psychice i fizyce ani jednej drobiny nieoddanej na służbę teatralnemu fachu. Niema zakątka, w którymby mógł żyć prywatnie, wyłączonym ze sfery teatru życiem. Całe jego ciało i duch przesiąknięte są teatrem i jego atmosferą, jego manjami, przesądami i nawykami. Zatraca się granica między własnym życiem a życiem postaci. Nie wie się kiedy i czy się jest osobą, a kiedy przechodzi się w cudzą skórę i życie. Nerwowość, lekkomyślność, niepraktyczność i do pewnego stopnia dziecinne usposobienie większości aktorów pozostają z tem w ścisłym związku.

Aktor podróżuje ustawicznie po cudzych duszach i ciałach i nie może nigdy na dłuższą rozpałkować swojego bagażu aktorskiego, osiadać spokojnie i cywilnie w środku własnej swojej istoty. Teatr jest przeznaczeniem, nieodłącznym przyjacielem i widmem, zagarniającem wszystkie chwile życia i wysysającym wszystkie siły. Brzmi to

może nieco zbyt patetycznie, ale tak jest. Trzeba oczywiście wyłączyć ludzi, którzy w teatrze są przypadkiem, i trzeba zajrzeć pod skórę tym prawdziwym artystom teatru, aby zauważyć odrębności, zniekształcenia i obsesje.

Różnica między magnetyzmem i wyłącznością fachu aktorskiego a psychicznymi właściwościami i siłą przyciągającą innych zawodów staje się rzeczą jasną. W innych zawodach wielkie tereny ciała i duszy pozostają niezajęte przez zawodową pracę, którą się uprawia i na którą się jest skazanym. Urzędnik, robotnik może zapomnieć przez chwilę o świecie swojej pracy. Aktor ma go wciąż wokół siebie. Każdy gest, każda intonacja zaobserwowana u innych, każdy nastrój wydobywający się z własnego wnętrza, staje się dla niego elementem nieurwijającej się nigdy pracy aktorskiej i kontaktu z teatrem.

A teraz jeszcze jedno pytanie, również ciekawe dla laika, jak i dla fachowca. Jakim jest stosunek połowy cywilnej do połowy teatralnej w każdej aktorskiej jednostce albo przynajmniej w przeważającej ich części? Innymi słowy czy aktor i aktorka grają na scenie samych siebie z prywatnej

tnego swojego życia, ze swoimi fizycznymi i duchowymi właściwościami — czy też grają inne jakieś postacie i charaktery — a jeżeli tak, to kogo? Czy trzpiotka w życiu nadaje się najlepiej na sceniczną kociętkę? Czy sensat w cywilu musi grać rolę tragiczną? I czy naodwrot, sceniczny uwodzielec musi być i w życiu niebezpiecznym dla niewiast? I czy teatralnej megierze należy w w prywatnym życiu schodzić z drogi, aby uniknąć katastrofy?

Kwestja jest dość trudna i skomplikowana. Trudno jest sformułować prawo, obejmujące wszystkie wypadki, a nie wolno i nie wypada powoływać się na specjalne doświadczenia. Z temi zastrzeżeniami postawilibym teorię, że połowa cywilna i połowa teatralna dopełniają się wzajemnie. Ze komu czego brak w życiu prywatnym, to stara się zrealizować w swoim teatralnym żywocie. Znam sceniczne świętości i mądralny, które w życiu prywatnym są pełne temperamentu i lubią ryzykowne dowcipy. Są sceniczne heroiny, które w cywilu są zgola pozabawione tryskającego z nich na scenie temperamentu. Dźwięcznie a ponuro deklamujący tragik bywa najmiłszym towarzyszem w kawiarni lub przy kieliszku, a z miłym chłopcem scenicznym trudno się w życiu dogadać, taki jest kapryśny i nieopamowany.

Ale tutaj trzeba przyznać, że są typy życiowe tak silne, że nadają to samo piętno zarówno swojej teatralnej, jak i prywatnej

Spisek przeciw prezydentowi Turcji.

Stambuł, 19 V. (PAT) Dziennik turecki „Tau“ donosi o wykryciu w ciągu ostatnich dni spisku przeciwko prezydentowi państwa Attaturk. Od dawna już wiadano, iż kilku spiskowców przekroczyło granice Anatolji. Wkrótce potem zdałano ich aresztować. Przewiezieni do Ankary byli oddani do dyspozycji władz śledczych. Szef grupy spiskowców, która składała się z 4 czy też 5 osób, nazwiskiem Yahia, jak stwierdziło dochodzenie, jest emisariuszem Cerkes Etama, którego nazwisko figuruje na liście 150 wygnańców, pozbawionych obywatelstwa tureckiego. Proces rozpocznie się w przyszłym tygodniu.

Sport i Wychowanie Fizyczne.

Niedziela na boiskach. Warszawa: Finały mistrzostw Polski w szczypiorniaku. Mecz ligowy Polonia—Warta. — W Łodzi mecz o mistrzostwo Ligi ŁKS.—Śląsk. — W Krakowie mecz ligowy Wisła—Ruch i mecz o wejście do Ligi Czarni—Podgórze. — We Lwowie mecz ligowy Pogoń—Cracovia i mecz tenisowy o drużynowe mistrzostwo Polski Legja—LKT. — W Katowicach mecz zapasniczy pomiędzy Cyganiewiczem a Langguthem.

Przeciwko udziałowi Ameryki w Igrzyskach olimpijskich. Amerykańska Federacja Pracy w Atlantic City wypowiedziała się przeciwko udziałowi Stanów Zjednoczonych w Igrzyskach olimpijskich 1936 r. w Berlinie. Warto nadmienić, że akcja zmierzająca do bojkotu igrzysk przez Stany Zjednoczone z dniem każdym wzrasta na terenie amerykańskim. W dniach ostatnich Narodowy Legion Ameryki, obradujący w St. Louis, postanowił nie udzielać Amerykańskiemu Komitetowi Olimpijskiemu żadnego poparcia finansowego w związku z igrzyskami berlińskimi. Za bojkotem wypowiedział się również obradujący w New Jersey synod amerykańskiego kościoła metodystów.

Program radiowy.

Niedziela, 20 października.

Lwów. Godz. 9: Audycja poranna. 10: Nabożeństwo w Krakowa. 11.57: Sygnał czasu. 12.05: Nowości teatralne. 12.15: Poranek muzyczny. 14: Recytacja prozy. 14.20: Płyty. 15: Kwadrans kobiety rolniczkii. 15.15: Płyty. 15.15: Przegląd rynków produktów rolnych. 15.38: Płyty. 15.45: Pogadanka. 16: Audycja dla dzieci. 16.15: Orkiestra salonowa. 16.45: Chór męski. 17: Muzyka taneczna. 17.40: Audycja muzyczno-słowna. 18: Recital śpiewaczy. 18.30: Słuchowisko. 19.10: Koncert reklamowy. 19.25: Wiad. sport. 19.30: Płyty. 19.45: „Co czytać“. 20: Koncert. 20.50: Dziennik wieczorny. 21: „Na wesolej lwowskiej fali“. 21.30: Feljton. 21.45: Wiad. sport. 22: Orkiestra salonowa. 23.05: Płyty.

Poniedziałek, 21 października.

Lwów. Godz. 6.30: Audycja poranna. 11.57: Sygnał czasu. 12.05: Dziennik południowy. 12.15: Koncert. 13.30: Płyty. 15.15: Giełda. 15.30: Płyty. 16: Lekcja jęz. niemieckiego. 16.15: Tercety wokalne. 16.45: Skecz. 17: Pogadanka. 17.20: Koncert. 17.45: Pogadanka. 17.55: Kwintet fortepianowy. 18.25: Skrzynka dla dzieci. 18.45: Płyty. 19: Feljton. 19.20: Koncert reklamowy. 19.40: Wiad. sport. 19.50: Pogadanka aktualna. 20: Audycja żołnierska. 20.30: Płyty. 20.45: Dziennik wieczorny. 21: Recital skrzypcowy. 21.30: Wieczór literacki. 22: Koncert symfoniczny. 23.05: Płyty.

połowie. Są wielcy artyści, którzy zdają się zawsze grać siebie, szukać postaci sobie pokrewnych i oświetlać i rozstrząsać wszystko swoją indywidualnością. Są inni, szarzy w życiu, którzy na scenie przystajają się w najjaśniejsze kolory i pióra, jakby pragnęli sobie wynagrodzić tę codzienną szarą rolę i uciec jak najdalej, uciec od samego siebie.

Skomplikowanego fenomenu, jakim jest teatr i aktorstwo, nie można zamknąć w jednoznacznym algebraicznym prawie. Obserwator próbuje dojść do wniosków, a potem pod naporem innych faktów cofa się i modyfikuje swoje poglądy. W pewnej chwili skłonny byłby powiedzieć, że kabotyzmizem życiowy bywa nieraz cechą aktorstwa, które nie zdołało czy nie mogło wyżyć się w pełni na scenie, i że aktorzy, mający najwyższej temperamentu i tupepu w kawiarni, mają go znacznie mniej na scenie. I naodwrot, najsilniejsze sceniczne temperamenty bywają w życiu proste i naturalne, jak wogóle ludzie, którzy są czemś naprawdę i nie muszą tego udawać ani przypominać.

Oto parę skromnych uwag i prób sformułowania z pogranicza sceny i życia, z ponętnego i kuszącego zawsze świata teatru i aktorstwa. Temat oczywiście nie dający się wyczerpać w krótkim szkicu, który stanowi jedynie temat refleksji dla interesujących się, a ewentualnych uzupełnień dla zainteresowanych.

